Lieta Nr.C33444913

C – 4449 – 13/8,2013.g.

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2013.gada 19.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Ābele izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Lomonosova ielā 5, civillietu /pers. A/ (dzimusi /uzvārds 1/) maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

konstatēja

2013.gada 29.augustā /pers. A/ (dzimusi /uzvārds 1/) (turpmāk – prasītāja) iesniegusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājas un atbildētāja kopdzīves laikā dzimusi meita /pers. C/, personas kods /personas kods/, ko apliecina dzimšanas apliecība Nr. /apliecības numurs/, izdota 2002.gada 19.septembrī.

Abu kopdzīve pārtraukta 2008.gada janvārī un kopš tā brīža meita atrodas mātes ikdienas aprūpē.

Atbildētājs ar pārtraukumiem maksājis uzturlīdzekļus laika periodā no 2011.gada aprīļa līdz 2012.gada decembrim Ls 60 apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu un Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas labā sākot no 2013.gada 01.janvāra Ls 60 apmērā. Piedzenamo uzturlīdzekļu summa gadā sastāda Ls 720 apmērā.

Norāda, ka lūgumi par pierādījumu izprasīšanu nav, kā arī nevēlās, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Tiesnese konstatējusi, ka 2013.gada 02.septembrī, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}pantam, atbildētājam uz prasības pieteikumā norādīto adresi, proti, /adrese/, /adrese/, nosūtīts prasības pieteikums paskaidrojumu vai iebildumu sniegšanai.

2013.gada 30.septembrī tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs atzīst prasību pilnā apmērā. Paskaidrojumu lūguma daļā norādījis, ka sakarā ar meitas /pers. C/ māti /pers. A/ nekontaktēšanos, pieprasīto summu ik mēnesi atvilkt no darba algas (darba devēja SIA „/Nosaukums/") un pārskaitīt uz /pers. A/ bankas kontu.

Citus lūgumus atbildētājs nav pieteicis. Tāpat, nevēlās, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

2013.gada 05.novembrī tiesa nosūtījusi pusēm paziņojumu, ka civillieta tiks izskatīta 2013.gada 19.novembrī rakstveida procesā, nerīkojot tiesas sēdi.

Tiesnese, iepazinusies ar prasības pieteikumu, atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un izvērtējusi tos kopumā, atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma.

Lietas izskatīšanas laikā konstatēts un par to nav strīda, ka atbildētājs ir /pers. C/ tēvs. Ar lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecību LV AB 0475735 apstiprinās, ka /pers. B/ un /pers. D/ (prasītājai) 2002.gada 06.septembrī dzimusi meita /pers. C/.

Saskaņā ar prasības pieteikumā norādīto meita kopš savas dzimšanas dzīvo kopā ar māti un atrodas viņas ikdienas aizgādībā. Visas rūpes par meitas aizgādību, aprūpi, uzraudzību un audzināšanu ikdienā realizē prasītāja.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10. pants noteic, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Civillikuma 179.pants noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantisko stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Ievērojot minētos nosacījumus, tiesa, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, konstatē apstākļus, kas raksturo kvalitatīvu un pilnvērtīgu bērna uzturu un abu vecāku materiālo stāvokli.

Prasītāja norāda, ka bērna uzturam nepieciešami līdzekļi Ls 60 mēnesī jeb piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam bērnu uzturlīdzekļu apmēram.

Uztura došanas pienākums ietver ne vien bērna nodrošināšanu ar ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bet arī vecāku pienākumu izglītot un audzināt bērnu.

Ievērojot izklāstītos argumentus, tiesa uzskata, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa materiālā stāvokļa ir jāpiedalās meitas uzturēšanā.

Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumi Nr.348 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" (noteikumi spēkā līdz 2013.gada 1.janvārim un uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi) nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: 2.1. katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai — 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai — 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

2010.gada 30.novembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punkts noteic, ka no 2011.gada 1.janvāra minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir200 lati.

Tiesnese uzskata, ka uzturlīdzekļu apmērs nevar tikt noteikts zemāk par Ls 60 mēnesī. Minētās tiesību normas regulē minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kurš saistošs vecākam, nodrošinot bērna uzturu līdz viņš spēj sevi apgādāt.

Tiesnese, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, ņem vērā, ka atbildētājs 2013.gada 30.septembrī ir iesniedzis tiesā paskaidrojumus, kuros norādījis, ka prasību atzīst pilnā apmērā, tapēc konstatējusi, ka no atbildētāja par labu prasītājai meitas uzturam piedzenami uzturlīdzekļi Ls 60 mēnesī, t.i. 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, ik mēnesi.

Nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesa no tiesu informatīvā sistēmā pieejamās publiskās datu bāzes konstatējusi, ka atbildētājam nekustamais īpašums, kapitāldaļas uzņēmumos nav reģistrēti, tāpat, nav reģistrēti dati par laulības līgumu un maksātnespēju. Taču, kā izriet no CSDD informatīvās izziņas, redzams, ka atbildētājam pieder transporta līdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Kas attiecās uz prasītāju, tad tiesa no tiesu informatīvā sistēmā pieejamās publiskās datu bāzes konstatējusi, ka prasītājai nekustamais īpašums, kapitāldaļas uzņēmumos nav reģistrēti, tāpat, nav reģistrēti dati par laulības līgumu un maksātnespēju. Taču, kā izriet no CSDD informatīvās izziņas, redzams, ka prasītājai pieder transporta līdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Pie šādiem apstākļiem prasība uzskatāma kā pamatota un apmierināma.

Prasītāja prasības pieteikumā lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus sākot no 2013.gada 01.janvāra, taču, tiesa konstatējusi pamatu šāda prasījuma noraidīšanai, jo prasība par uzturlīdzekļu piedziņu celta 2013.gada 29.augustā, kad arī prasītāja griezusies tiesā savu aizskarto tiesību novēršanai. Šāda kārtība ir atrunāta *Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta sprieduma lietā Nr. SKC-556.*

Tiesa nav konstatējusi, ka pušu starpā pastāvētu rakstiska vienošanās par uzturlīdzekļu maksājumu veikšanu pirms prasītāja griezusies tiesā un prasība nav par vienošanās izpildi.

Tiesa no 2013.gada 30.septembra tiesā saņemtajiem atbildētāja paskaidrojumiem, redz, ka atbildētājs ir izteicis lūgumu uzturlīdzekļus meitas uzturam pārskaitīt uz prasītājas bankas kontu, taču, tiesa nevar izpildīt šādu atbildētāja lūgumu, jo prasītāja iesniedzot prasības pieteikumu – nav norādījusi savu bankas kontu.

Pie apstākļiem, kad prasītāja atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, no atbildētāja par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi, kas saistīti ar valsts nodevas samaksu un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Piedzenamās valsts nodevas apmēru veido Ls 108, kas tiek noteikts saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu, viena gada termiņa kopējo piedzenamo uzturlīdzekļu summu Ls 720, Civilprocesa 34.panta pirmās daļas pirmā punkta a) apakšpunktu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, kā arī ar lietā esošo izziņu, kurā fiksēti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi kopā Ls 4,14.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi, kas saistīti ar valsts nodevas samaksu Ls 108 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 4,14, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 190., 193., un 2041.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ (dzimusi /uzvārds 1/) **prasību apmierināt daļēji.**

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/ (dzimusi /uzvārds 1/), personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus Ls 60,00 (sešdesmit lati) mēnesī nepilngadīgās meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, sākot no 2013.gada 29.augusta līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus, kas saistīti ar valsts nodevas samaksu Ls 108 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 4,14, kopā Ls 112,14 (simtu divpadsmit lati un 14 santīmi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami - Saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un atsauce uz Rīgas rajona tiesas 2013.gada 19.novembra spriedumu civillietā Nr.C33444913.

Valsts nodeva iemaksājama - Saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, Saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV55TREL1060190911200. Maksājuma mērķī jānorāda atsauce uz Rīgas rajona tiesas 2013.gada 19.novembra spriedumu civillietā Nr.C33444913.

Kvīts oriģināls par izdarīto samaksu par labu valstij iesniedzams Rīgas rajona tiesā 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā 30 dienu laikā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /personiskais paraksts/ M.Ābele